

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.139/2026/4.
A felperes:	Közbeszerzési Hatóság elnöke (cím1)
A felperes képviselője	dr. Demendi Ágnes kamarai jogtanácsos
Az alperes:	Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (cím2)
Az alperes képviselője:	dr. Kriston Kinga kamarai jogtanácsos
Az alperesi érdekelt:	érdekelt1 (cím3)
Az alperesei érdekelt képviselője:	ügyvédi iroda1 (cím4, eljár: dr. Sirály Katalin ügyvéd)
A per tárgya:	közbeszerzési ügyben indult közigazgatási jogvita (hiv. szám: határozatszám1)
A fellebbezést benyújtó:	az alperesi érdekelt (15. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 103.K.701.115/2025/14. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperesi érdekeltet, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 84.000 (nyolcvannégyezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperesi érdekeltet, hogy a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára fizessen meg 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A perben nem álló helysége¹ Város Önkormányzata (a továbbiakban: ajánlatkérő) a belterületi közutak fejlesztésére (5 részre kiterjedő) a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 112. § (1) bekezdés b) pontja szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított; a felhívás III.1.5) pontja alapján a szerződés a Kbt. 114. § (11) bekezdése alapján fenntartott. Az érdekelt a közbeszerzés 5 részére tett ajánlatot.

[2] Az érdekelt – az ajánlatkérő felhívására – 2023. július 13. napján felvilágosítás keretében 2023. május 25. napján kelt taggyűlési határozatot és a 2022. évi egyszerűsített éves beszámolóját benyújtotta, mely utóbbi eredménykimutatása szerint az értékesítésből 966.059.000 forint nettó árbevételt ért el. Az eredménykimutatás végén szerepelt, hogy “a közzétett adatok könyvvizsgálattal nincsennek alátámasztva”.

[3] Az eljárásban az érdekelt tette a nyertes ajánlatot, és a vállalkozási szerződést is vele kötötték meg.

[4] Az érdekelt 2024. január 22. napján közzétett, a 2022. január 1 – 2022. december 31. időszakra vonatkozó, általános üzleti évet záró egyszerűsített éves beszámolója az Elektronikus Beszámoló Portálon 2024. november 6. napját követően nem elérhető, téves tartalomra hivatkozással passzíválásra került; az ugyanezen a napon közzétett beszámoló eredménykimutatása az értesítés nettó árbevételeként 1.653.420.000 forintot tüntet fel.

[5] Ezen beszámoló ismeretében a felperes hivatalbóli jogorvoslati eljárást kezdeményezett az alperesnél a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja, valamint a Kbt. 2. § (3) bekezdésében írtak megsértése miatt, mivel a jogszabályban tilalmazott hamis adat szolgáltatása történt, mely kihatott az ajánlatkérő döntésére is.

[6] Az alperes a határozatszám¹ számú határozatában a Kbt. 2. § (3) bekezdésének érdekelt általi megsértését megállapította, valamint vele szemben 3.000.000 forint bírságot szabott ki. Megállapította, hogy az érdekelt a közbeszerzési eljárásban nem a jóhiszeműség és tisztesség alapelvei követelményének megfelelően járt el, ugyanis a közbeszerzés mind az öt részére 2023. június 9. napján benyújtott ajánlatában és a 2023. július 13. napján adott felvilágosításban 966.059.000 forint árbevételről adott számot; míg a taggyűlése által 2023. május 15. napján elfogadott beszámoló, és az ahhoz kapcsolódó, május 25-i keltezésű

könyvvizsgálói jelentés szerint az éves árbevétel 1.653.420.000 forintot tett ki. Az utóbbi adatot tartalmazó beszámoló 2024. november 6. napján került közzétételre, ezért az ajánlatkérő nem volt abban a helyzetben, hogy a nyilatkozatban szereplő adat valóságtartalmát ellenőrizni tudja. Az ajánlattevőtől elvárható, hogy a közbeszerzési eljárásban való részvételhez szükséges adatot olyan pontossággal határozza meg, amelyből eldönthető a közbeszerzésben való részvétel feltételének teljesítése. Az érdekelt magatartása a Kbt. 2. § (3) bekezdésében foglalt jóhiszemű és tisztességes joggyakorlás alapelvébe ütközik. A Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontjában írt kizáró ok miatt jogkövetkezmények (kizárás, közbeszerzés érvénytelenné nyilvánítása) alkalmazására az ajánlatkérő köteles. A bíróság kiszabásának jogalapját a Kbt. 145. § (2) bekezdése, 165. § (2) bekezdés d) pontja, a Kbt. 165. § (3) bekezdés d) pontja képezte.

A kereset, a védírat, az érdekelt nyilatkozata

[7] A felperes keresetében elsődlegesen a határozat megváltoztatásával a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja megsértésének megállapítását, és a bíróság összegének a jogsértés súlyához mérten maximumára való felemelését; másodlagosan a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Álláspontja szerint az alperes az adatközléssel kapcsolatos tényeket körülményeket a határozatában helyesen rögzítette, az abból levont következtetése azonban téves. Az érdekelt magatartása a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontjában írt hamis adatszolgáltatásnak minősült, ugyanis szándékosan hamis adatot tartalmazó nyilatkozatot tett. Emiatt a határozat indokolása és rendelkező része nincs összhangban. A Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontjának megsértése nem kizárólag az ajánlatkérő által mondható ki, ezáltal ugyanis nem lehetne érvényesíteni a későbbi közbeszerzési eljárásban való részvétel kizárását vagy a szerződés felmondását, ami a Kbt. garanciális szabályait kiüresíti.

[8] Az alperes védíratában és az érdekelt – az alpereshez csatlakozva – a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[9] Az elsőfokú bíróság a határozatot akként változtatta meg, hogy az érdekelt terhére a Kbt. 2. § (3) bekezdésének megsértését megállapító rendelkezést mellőzte, egyúttal a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontjának megsértését megállapította, ezért a vele szemben kiszabott bíróság összegét 6.4524.667 forintra felemelte.

[10] Abban a jogkérdésben döntött, miszerint az alperes helytállóan jutott-e arra a következtetésre, hogy a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja szerinti hamis adatszolgáltatás tényének megállapítása a Kbt. 69. § (2) bekezdéséből és a 73.§ (1) bekezdés b) pontjából fakadóan kizárólag az ajánlatkérő által lett volna lehetséges, ennek hiányában csak az alapelvi jogsértés megállapítására szorítkozhatott. Indokai szerint a felek helytállóan voltak figyelemmel arra, hogy a hamis adatszolgáltatás mint kizáró ok az ajánlatkérő Kbt. 69. §-ában szabályozott bírálati kötelezettségének részeként jelenik meg, amely az eset összes körülményének mérlegelését és az ajánlatkérő részéről – adott esetben további közbeszerzési

eljárásokra kiható – felelős döntést igényel. Ez az ajánlatkérői eljárás a jogorvoslati eljárásban az ajánlatkérőn számonkérhető. Helytállóan hivatkozott a felperes arra, hogy a kezdeményezés olyan egyedi, nem vitatott tényálláson alapul, mely szerint az ajánlatkérő a bírálati szakban nem ismer(het)te fel azt, hogy az érdekelt hamis adatot szolgáltatott, ez okból nem a bírálati cselekmény jogszerűsége volt a kezdeményezés tárgya, hanem az érdekelt cselekménye. Tévesen jutott az alperes arra a következtetésre, hogy az ajánlatkérői kötelezettségek elvonásával járna a tételes jogi rendelkezés részéről történő megállapítása, miután a tisztázott tényállás alapján a Kbt. Hatodik része szerinti jogorvoslati eljárásban a hatáskörébe tartozó valamennyi eszköz rendelkezésére állt. A Kbt. 165. § (2) bekezdés c) pontja az alperest a jogsértés megtörténtének megállapítására, míg a d) pont e mellett egyben a (3) bekezdésben felsorolt jogkövetkezmények alkalmazására hatalmazza fel. Ez utóbbi a jogsértő szankcionálására biztosít lehetőséget [ami adott esetben a Kbt. 165. § (6) bekezdés e) pontja szerint kötelezettség]), ám csak az esetben nevesíti az ajánlatkérőt kifejezetten, amikor az alkalmazandó szankció azt indokolja. A Kbt. rendszerében a hamis adatszolgáltatásnak több jogkövetkezménye is lehet. Így például ez eredményezheti a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja alapján az ajánlattevő adott közbeszerzési eljárásból való kizárását, a 62. § (1) bekezdés h) pontja szerint a későbbi közbeszerzési eljárásokból való kizárást, illetve akár a 143. § (2) bekezdése értelmében a már megkötött szerződés felmondásának következményével is járhat. Utóbbi kettő szükségszerűen kapcsolódik az elsőhöz. A Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja szerint a hamis adatszolgáltatás központi elemét az ajánlattevő jogszerűtlen magatartása képezi, tehát ezen kizáró ok az ajánlattevő által az adott eljárásban elkövetett hamis adatszolgáltatást, illetve hamis nyilatkozattételt szankcionálja, e magatartásnál nem az ajánlatkérő szerepe az elsődleges szempont. A Kbt. 69. § (2) bekezdése, illetve 73. § (1) bekezdés b) pontja valóban vizsgálati és megállapítási kötelezettséget ír elő az ajánlatkérő számára, amennyiben a hamis adatszolgáltatásból fakadó kizárás fennállását észleli. Abban az esetben viszont, ha a hamis adatszolgáltatás körülményeinek tapasztalásától objektív módon el van zárva, nem következhet az, hogy ezen ajánlattevői jogsértő magatartás Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja szerinti jogkövetkezményének megállapíthatósága elmaradjon. A hamis adatszolgáltatás lényegében az ajánlatkérő megtévesztésére irányul, a perbeli esetben e magatartás az ajánlatkérő döntését érdemben befolyásolta: a hamis adatszolgáltatás tényét nem volt esélye felismerni és a Kbt. szerinti jogkövetkezményeket alkalmazni. A Kbt. rendszerével lenne ellentétes, ha a hamis adatszolgáltatás ezen legsúlyosabb esete – amikor az ajánlatkérőt úgy tévesztette meg a hamis nyilatkozat, hogy azt nem ismerhette fel, és az a közbeszerzési eljárás eredményét ténylegesen is befolyásolta – hivatalból kezdeményezett jogorvoslati eljárásban ne lenne megállapítható az ajánlattevő terhére; a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontjában nevesített jogsértés aktív elkövetése tehát az ajánlattevő magatartásához és nem az ajánlatkérő cselekményéhez kötődik.

[11] Az alapelvi rendelkezések szerinti jogsértés megállapításától az alperes abban az esetben tekinthet el, ha az tételes rendelkezésben maradéktalanul leképezhető. Az alapelvek azonban önmagukban is és a tételes szabályok mellett is válhatnak a jogszerű eljárás fokmérőivé. Ha a közbeszerzési eljárás során tanúsított valamely magatartás ugyan a tételes rendelkezéseknek megfelel, de elégtelen arra, hogy valamely alapelvi rendelkezést érvényre juttassa, akkor az alapelvi sérelem megállapítására kerülhet sor (Kfv.IV.37.950/2019/8.). Miután a tételes jogsértés megállapításának jelen esetben jogszabályi akadálya nem volt, az alperes tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a Kbt. rendszerében nem volt lehetőség számára ajánlatkérői megállapítás hiányában a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja sérelmének deklarálása. Erre ugyanis a Kbt. 165. § (2) bekezdés d) pontja lehetőséget biztosított. A tételes jogsértés megállapítása okán egyetértett a keresetben foglaltakkal, ezáltal a magasabb összegű bírság alkalmazhatóság alkalmazását tartotta szükségesnek.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[12] Az érdekelt fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és – tartalma szerint – a kereset elutasítását kérte, mivel az elsőfokú ítélet a Kbt. 2. § (7) bekezdését, a jogbiztonság alapelvét, és a jogorvoslathoz való jog alapelvét sérti. Hivatkozása szerint az ajánlattételkor a könyvelője által szolgáltatott adatokról nyilatkozott; azok valótlanúsága csak később derült ki. Az ajánlattételkor a hamis adatszolgáltatásról nem tudott, csak a nyilatkozatban írt adatokról volt tudomása. Álláspontja szerint a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja, 63. § (3) bekezdése, 73. § (1) bekezdés b) pontja, 142. § (1) bekezdése erre az esetre külön kötelezettséget számára nem írt elő. A Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja és (3) bekezdése nem kötelezettség előíró szabály, így azokat meg sem sérthette. A Kbt. 2. § (7) bekezdése miatt a Kbt. szabályai nem értelmezhetőek kiterjesztően sem az ajánlattevő kötelezettsége, sem a kötelezettségszegés esetére alkalmazandó szankció tekintetében. Jogszabálysértő a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontjának elsőfokú bíróság általi megállapítása, és arra alapítottan a közigazgatási bírság felemelése. A közbeszerzési eljárás befejeződött és a szerződést teljesítették. A Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja szerinti kizárás vagy a 143. § (2) bekezdése szerinti felmondás, elállás jogkövetkezménye alkalmazásának nincs helye. A Kbt. 62. § (1) bekezdés h) pontjában írt feltétel sem teljesül, hiszen ajánlattevőként nem zárták ki közbeszerzésből hamis adatszolgáltatás miatt. Méltánytalan, hogy a szerződés teljesítése után hosszabb idő elteltével alkalmazzanak kizárást. A Kbt. 62. § (1) bekezdés h) pont ha) alpontjában írt határidő is már majdnem letelt. A Kbt. 62. § (1) bekezdés h) pont alkalmazásának kizártságát támasztja alá a Kbt. Nagykommentárja és a Kúria Kfv.III.37.098/2015/8. számú ítélete is.

[13] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy a hamis adatszolgáltatás ténye sem az alperesi, sem az elsőfokú eljárásban nem volt kétséges; a felperes utólagos tudomásszerzésre vonatkozó állítását a határozat nem vitatott megállapításai cáfolják. A hamis adatszolgáltatás szándékos voltát és az érdekelt rosszhiszeműségét bizonyítja az ajánlatkérői értesítés elmulasztása, továbbá az érdekelt csak akkor gondoskodott a 2022. évi egyszerűsített beszámolójának közzétételéről, amikor már a folyamatban lévő adóigazgatási eljárásban az adószáma felfüggesztésének veszélye forgott fenn, ezáltal is megghiúsította az ajánlatkérői ellenőrzés lehetőségét. Az elsőfokú bíróság kifejezetten a közbeszerzésekre vonatkozó szabályozás céljára figyelemmel és azzal összhangban rögzítette, miszerint abban az esetben, ha az ajánlatkérő objektív módon el volt zárva attól, hogy a hamis adatszolgáltatás körülményét tapasztalja, nem következhet az, hogy ezen ajánlattevői jogsértő magatartás Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja szerinti jogkövetkezményének megállapíthatósága elmaradjon. A közérdek szempontjából méltánytalan és a Kbt. alapelveivel, kógeniciájával ellentétes, ha egy hamis adatszolgáltatást megvalósító gazdasági szereplővel szemben önmagában az idő múlására tekintettel mellőzésre kerülne a jogsértéshez fűzött jogkövetkezmények alkalmazása. Kizárólag a hamis adatszolgáltatásnak köszönhetően az érdekelt nem került kizárásra egy olyan közbeszerzési eljárásban, melyben érvényes ajánlatot sem tehetett volna, továbbá a közbeszerzési eljárás nyertese is lett, ezáltal jogsértő magatartással jutott a közbeszerzési szerződések közpénzt jelentő ellenszolgáltatásához. Megállapítható a Kbt. 62. § (1) bekezdés hb) alpontjának fennállása, mivel az elmaradt kizárás tárgyát képező hamis adatszolgáltatás

mint közbeszerzési jogsértés megállapítása tekintetében került sor jogorvoslatra. Erre tekintettel a Kbt. 62. § (1) bekezdés h) pontjának alkalmazását lehetővé tevő kizáró ok kezdete a hamis adatszolgáltatást megállapító bírósági ítélet jogerőre emelkedésének időpontja. A Kbt. 62. § (1) bekezdés h) pontja szerinti kizáró ok alkalmazása nem automatikus, hanem a közbeszerzési eljárás ajánlatkérőjének mérlegelésére van bízva annak alkalmazása. A Kbt. 2021. február 1-jétől egyes kizáró okok megszövegezését átalakította, igazodva az Európai Unió Bíróságának kialakult ítélkezési gyakorlatához (C-41/18., C-267/18.). A gazdasági szereplőt a közbeszerzési irányelvek alapján megillető jogorvoslatához való jog nem vész el, az a jelen közigazgatási perben és fellebbezési eljárás keretében került érvényesítésre.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[14] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[15] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a releváns körben helyesen rögzítette, az irányadó jogszabályi rendelkezéseket felhívta, és azok megfelelő értelmezésével megalapozott döntést hozott az ügyben, amelynek indokaival a másodfokú bíróság egyetértett; a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[16] Az elsőfokú bíróság a jogvita tárgyát helytállóan azonosította, miszerint abban kellett állást foglalnia, ha az ajánlatkérő objektív módon el van zárva attól, hogy a hamis adatszolgáltatás körülményeit észlelje, a közbeszerzési eljárásban a jogsértő, hamis adatszolgáltatás alapelvi [Kbt. 2. § (3) bekezdése] vagy tételes jogi [Kbt. 62. § (1) bekezdése] rendelkezés megsértésének minősül-e.

[17] Az alapelvek és a tételes jogi rendelkezések kapcsolatát a közbeszerzési eljárásban a felsőbíróság gyakorlata több eseti döntésében már meghatározta, e vonatkozásban az elsőfokú bíróság jogszerűen utalt a Kúria Kfv.IV.37.950/2019/8. számú határozatára. A jogalkotó az alapelvek megfelelő alkalmazását részletszabályok megalkotásával nem segítette, azonban a törvény dogmatikai rendszeréből ennek hiányában is kitűnik, hogy a Kbt. egyes, tételes jogi rendelkezései a Kbt. 1. §-ában meghatározott alapelvek hatályosulását célozzák. A Kbt. alapelvi rendelkezései általános törvényi követelményeket határoznak meg a közbeszerzési eljárás valamennyi résztvevője számára, melyek az eljárás teljes folyamatában jelen vannak. Az alapelveknek értelemszerűen az egyes tételes jogi rendelkezésekben érvényesülniük kell, a tételes rendelkezés igazodik az általános alapelvi rendelkezéshez, és nem fordítva. Éppen ezért tekinthet el az alapelvi rendelkezések szerinti jogsértés megállapításától az alperes abban az esetben, ha az a tételes rendelkezésben maradéktalanul leképezhető. Ez a hatásmechanizmus fordítottan nem jelentkezik, a Kbt.

tételes rendelkezésének való megfelelés nem zárja ki az alapelvi sérelmet, ha az a tételes jog betartását jelentő, jogkövető magatartáshoz képest jelenik meg. Az alapelvek ekként önmagukban (tételes rendelkezés sérelmének megállapítása nélkül) is lehetnek fokmérői a jogszerű eljárásnak. Ha a közbeszerzési eljárás során tanúsított valamely magatartás – amely egyébként a Kbt. által szabályozott közbeszerzési eljárási rend része – a tételes rendelkezéseknek megfelel, de elégtelen arra, hogy valamely alapelvi rendelkezést érvényre juttassa, úgy az alapelvi sérelem megállapítására kerülhet sor. A Kúria a közbeszerzési ügyekben kialakított ítélkezési gyakorlatot elemző csoportjának 2015.El.II.JGY.E.1.1 számú véleménye II.4. pontjában kifejtett következtetése szerint az alapelvek iránytű szerepe egyre inkább nem a jogalkalmazásban, hanem a Kbt. részletszabályain keresztül érvényesül. A véleményben összefoglaltak az azóta eltelt időben megjelenő eseti döntésekben is megjelennek [Kfv.II.37.487/2017/3., Bírósági Határozatok Gyűjteménye (a továbbiakban: BHGY) - K-KJ-2018-116; Kfv.IV.37.950/2019/8., BHGY- K-KJ-2019-840].

[18] A Kbt. 62. § (1) bekezdése az eljárásban való részvételt feltételekhez köti: csak olyan gazdasági szereplők vehetnek részt közbeszerzési eljárásban, melyek nem állnak kizáró okok hatálya alatt. Amennyiben egy gazdasági szereplőről bebizonyosodik, hogy kizáró okok hatálya alatt áll, a kizárás ténye és ezzel együtt az ajánlatának érvénytelensége minden további vizsgálat nélkül megállapítható. A perbeli esetben az ajánlatkérő a közbeszerzési eljárásban való részvétel jogát Kbt. 114. § (11) bekezdése alapján fenntartotta, tehát az árbevétel törvényi előírásban szabályozott kritérium. A bírálat menete során a Kbt. 69. § (2) bekezdése szerinti érvényességi vizsgálat keretében az ajánlatkérő köteles megállapítani a kizáró okok fennálltát; neki kell elvégeznie a Kbt. 71. § - 72. §-ok szerinti bírálati cselekményeket, szükség szerint hiánypótlás, felvilágosításkérés keretében, így a Kbt. 114. § (11) bekezdése tekintetében is. Jogszerű ezért az elsőfokú ítélet indokolásában foglalt azon megállapítás, hogy a felek helytállóan voltak figyelemmel arra, hogy a hamis adatszolgáltatás mint kizáró ok az ajánlatkérő Kbt. 69. §-ában szabályozott bírálati kötelezettségének részeként jelenik meg, az eset összes körülményének mérlegelését és felelős – akár további közbeszerzési eljárásokra kiható – döntést igényel.

[19] Az elsőfokú ítélet szerint az érdekelt által megsértett jogszabály Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja, mely ugyan a kizáró okok cím alatt található, de az ajánlattevőkkel és a részvételre jelentkezőkkel kapcsolatos követelmények fejezetben. Alapítván hivatkozott tehát az érdekelt a fellebbezésében arra, hogy a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja nem kötelezettséget előíró szabály, az ugyanis az ajánlattevők vonatkozásában a valóságnak megfelelő adatok, nyilatkozatok szolgáltatásának a kötelezettségét írja elő, amit a Kbt. 62. § (3) bekezdése és 142. § (1) bekezdése sem változtat meg. Mindezek okán az elsőfokú ítéletben kifejtett jogértelmezés nem sérti a Kbt. 2. § (7) bekezdését.

[20] Relevancia nélkül érvelt az érdekelt a valótlan adatok felismerésének körülményeivel. A határozat egyik lényegi megállapítása, hogy az érdekelt az ajánlattételkor az árbevétele meghatározása körében mulasztott, amit az érdekelt nem támadott, és ezt a kérdést a kereset sem érintette. Mindezek miatt az elsőfokú bíróságnak a Kp. 2. § (4) bekezdéséből következően nem kellett a perben vizsgálnia, hogy mi vezetett az érdekelt részéről a hamis adatszolgáltatáshoz, az menthető-e, emiatt ezen felvetések a fellebbezési eljárásban már nem tehetők vitássá.

[21] A Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja szerinti kizáró ok az adott közbeszerzési eljárásban megvalósuló hamis adatszolgáltatásra, illetve hamis nyilatkozattételre vonatkozik. A Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja alapján a hamis adatszolgáltatás szerinti kizáró ok fennállásának feltétele, hogy a hamis adat vagy nyilatkozat érdemben befolyásolja az ajánlatok értékelésére vonatkozó döntését. A kizáró ok megállapítása hiányában a jelen esetben az érdekelt lett a nyertes ajánlattevő, emiatt alappal állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a hamis adatszolgáltatás az ajánlatkérő döntését érdemben befolyásolta.

[22] A Kbt. által biztosított jogorvoslati jog nem látszólagos, annak tartalmi érvényesülését a Kbt. tételes jogi rendelkezései, így a Kbt. 165. § (2) bekezdése biztosítja. Az alperes a jogorvoslati eljárás keretében lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként dönt arról, hogy a benyújtott jogorvoslati kérelem, illetve hivatalbóli kezdeményezés alapos-e, megvalósult-e a közbeszerzésre, illetve a közbeszerzési eljárásra vonatkozó jogszabályok megsértése. Amennyiben a jogsértés nem állapítható meg, a jogorvoslati kérelmet elutasítja, a hivatalból indított vagy folytatott eljárásban megállapítja a jogsértés hiányát. Amennyiben a kérelem vagy a kezdeményezés alapos, úgy határozatában megállapítja a jogsértést, illetve emellett – az ügy tényállásának függvényében – alkalmazza a törvény által felsorolt jogkövetkezményeket. A hamis adatszolgáltatás, illetve nyilatkozattétel megvalósulásának konjunktív feltétele, hogy a hamis adat vagy nyilatkozat érdemben befolyásolja az ajánlatkérő kizárásra, alkalmasságra, műszaki leírásnak való megfelelésre vagy az ajánlatok értékelésére vonatkozó döntését, és hogy a gazdasági szereplő szándékosan vagy nem az adott helyzetben általában elvárható gondosság mellett szolgáltatassa a hamis adatot vagy tegyen hamis nyilatkozatot. Az ítéltábla egyetért az elsőfokú bírósággal: a jelen ügyben az ajánlatkérő objektív módon el volt zárva attól, hogy a hamis adatszolgáltatás körülményét tapasztalja vagyis annak tényét nem volt esélye felismerni, arról nem is tudhatott. Az érdekelt a hamis adatszolgáltatás hiányában nem is tehetett volna érvényes ajánlatot, nem lehetett volna nyertes a közbeszerzési eljárásban; mindezekből nem következhet, hogy a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja általa megvalósított megsértését és a Kbt. 165. § (6) bekezdés e) pontja szerinti jogkövetkezményt az alperes negligálhatná. A közpénzek hatékony felhasználásának átláthatósága és nyilvános ellenőrizhetőségének biztosítása, továbbá a közbeszerzések során a tisztességes verseny feltételeinek megteremtése preferált jogalkotói cél, amit a Kbt. preambuluma normajelleggel tartalmaz. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy a hamis adatszolgáltatás tényének konkrét jogsértése megállapításának elmaradása a perbeli ügy egyedi súlyos tényeinek figyelembevételével a Kbt. rendszerével, emellett a jogalkotói célhoz kötött, teleologikus jogértelmezéssel menne szembe. A perbeli esetben éppen az alapvető rendelkezés sérelmének pusztá megállapítása lenne az elégtelen arra, hogy a nevesített jogsértésben rejlő aktív elkövetési magatartás és a jogsértés súlyosságát kifejezésre juttassa.

[23] A fellebbezés téves jogértelmezést fogalmazott meg: az elsőfokú bíróság nem a Kbt. kógens rendelkezéseinek tilalmazott kiterjesztő, hanem a rendszertani és teleologikus értelmezését végezte el, és megalapozott következtetésre jutott, amikor a Kbt. 2. § (3) bekezdésében foglalt, a közbeszerzési eljárásban a jóhiszeműség és a tisztesség követelményeinek valamint a joggal való visszaélés tilalmának megsértése helyett a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja megsértését állapította meg. Az elsőfokú bíróság – az alperessel egyezően – az érdekelt magatartására a Kbt. 165. § (3) bekezdés d) pontja szerinti jogkövetkezményt változtatlanul alkalmazta, azonban kereseti kérelem hiányában a Kbt. 143.

§ (2) bekezdése és 62. § (1) bekezdés h) pontja szerinti jogkövetkezményt az érdekelt terhére nem állapított meg, ezáltal a fellebbezés indokolás aggályosságával kapcsolatos érvelése alaptalannak bizonyult.

[24] Az érdekelt a felemelt bírságot a terhére rótt jogszabálysértés hiányára alapítottan vitatta, viszont az elsőfokú bíróság – a fent írtak szerint – jogszerűen tért át a tételes jogi [a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontjának] rendelkezés megsértésére, ezáltal az alkalmazott szankció a Kbt. 2. § (7) bekezdésével nem ellentétes.

[25] Mindezekre tekintettel az érdekelt a fellebbezésében nem adott elő olyan érvelést, ami az elsőfokú ítéletben foglalt jogi álláspont megdöntésére alkalmas lenne, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján – annak helyes indokainál fogva – helybenhagyta.

[26] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes érdekeltet a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2), (5) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontjára, 3. § (2) bekezdésére, 4. § (1) bekezdésére figyelemmel állapította meg.

[27] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdés alapján meghatározott összegű fellebbezési illetéket az érdekelt a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján megfelelő eltéréssel alkalmazandó, a Pp. 101. § (1) bekezdése, valamint 102. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az állam javára az állami adó- és vámhatóság által közzétett illetékbevételei számla javára. A fizetendő illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése alapján a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé, figyelemmel a Pp. 358. § (2) bekezdésére is. Az illeték megfizetése során a közleményben fel kell tüntetni a Fővárosi Ítéltáblát, a bíróság ügyszámát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pont]. Amennyiben a felhívásnak a kötelezett megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

[28] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. május 19.

dr. Kecskés Zsófia s.k.
a tanács elnöke

dr. Zakócs Ildikó s.k.
előadó bíró

dr. Farkas Ervin s.k.
bíró